

ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ

ਵਲੋਂ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ

ਐਰ ਨਿੰਦਾ

ਅਤੇ

ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ

ਪ੍ਰਚਾਰ!!!

(ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਮਾਨਤਾ????)

## ਮੁਹ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ (ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨ ਅਸਥਾਨ, ਸੈਟਰਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ.

ਫੋਨ: ੮੮੪੩੯੮/੨੨੧੯੨੫/੨੨੧੯੩੧/੨੨੩੬੪੫.

੧੨ ਜੂਨ, ੨੦੦੨

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ।  
ਤੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ,  
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ

ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ।  
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਫਤਹਿ ॥

ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਣੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ, ਗੁਰਬਾਣੀ, ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਖੱਲ੍ਹੇ ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਨਿਰਾਦਰੀ ਭਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਛਾਪ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਵਿਚ ਸ਼ਬਿਧਾ ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਣੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਪੱਤਰ ਆਪ ਜੀ ਪਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਦੇ ਚਾਰ ਟ੍ਰਕਾਂ ਅੰਕਤ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

- ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਕਤ ‘ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਸਵੀ’ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।
- ਸਿਖ ਦੀ ਨਿਤਾਪੁਤੀ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਉੜੀ ‘ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ’ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।
- ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਵਲੋਂ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਦਾਵਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ਣ ਹਾਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਲੋਂ ਬੇਦਾਵਾ ਫੜ ਕੇ ਟੁੱਟੀ ਗੰਢਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਸ਼ਬਦ “ਜੈ ਤੇਗੁੰ” ਆਦਿ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।
- ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਵਨ ਲੰਗਰ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ‘ਵਾਤਾ’ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਡੱਕਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

## ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਾ।  
ਦਫਤਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ  
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

ਮਿਤੀ ੦੫-੦੨-੨੨

ਨੰ ੩੫੪੮

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਚੌਪਈ (ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੇ ਰੱਛਾ) ਭੀ ਹਨ, ਜੋ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਰੂਪ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਜਮਾਤ ਸ਼੍ਰੋ. ਗੁ. ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਨੇ ਇਕ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਰਣੈ' ਪੁਸਤਕ ਲਿਖਕੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਿੰਤੂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਭਾਰੀ ਸੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਹੈਮੀਅਤ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਕੇ ਇਸ ਕੀਤੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਵਜੋਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ ਸਿੱਵ ਸੰਗਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਨ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨਾਂ, ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਆਦਿ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ। ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਮਲ ਕਰਨ।

(ਸਹੀ)

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ  
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ੴ

## ਸਮੁਰ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ (ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨ ਅਸਥਾਨ, ਸੈਟਰਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ.

ਫੋਨ: ੮੮੪੩੯੮/੨੨੧੮੭੫/੨੨੧੯੩੧/੨੨੩੪੯੫.

੯ ਜੂਨ, ੨੦੦੨

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ,  
ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਹਿਬ,  
ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,  
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ

ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,  
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ।  
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

**ਵਿਸ਼ਾ :** ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਇਕ ਸਿਲੇਬਸ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਨਾਮਨਿਹਾਦ  
ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਨਾਸਤਿਕ ਅਤੇ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ???

ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਸਿਲੇਬਸ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਗੁਰੂ ਪੰਥ, ਪੰਥਕ ਮਰਯਾਦਾ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿਖ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋ ਨਿਬੱਚੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਖਾਮਿਆਜ਼ਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਚਿਰਾਂ ਤੀਕ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਛੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਲਏ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮਾਤਰ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਸਾਕਤ, ਵਾਮਮਾਰਗੀ, ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਆਦਿ ਲਫਜ਼ ਵਰਤਣ, ਨਿਤਨੇਮ, ਅਰਦਾਸ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਿਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ “ਊਟਪਟਾਂਗ”, “ਨਿਕੰਮੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ” ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਪ੍ਰਿ. ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ

ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਬਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਹਨ। ਸੋ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਹੋਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਅੱਗੇ ਤੇਰਨੀ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੰਤੀ ਅਵਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਮਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੇ ਐਂਗੁਣਾ ਨੂੰ ਨਾ ਚਿਤਾਰਦੇ ਹੋਏ ਔਰਗਜ਼ੇਬ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਔਰਗਜ਼ੇਬ ਰੋਡ ਰਖ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿਖਤਾਂ ਦਯਾ ਨੰਦ, ਨਿਰੰਕਰਾਈਆਂ, ਰਾਧਾਸੁਆਮੀਆਂ, ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ., ਭਿਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਤ ਪਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਕੇ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਉਲਟਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰੰਭੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ' ਅਤੇ 'ਗੁਰੂ ਨਿੰਦਕਾਂ' ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੀ।

੨੦ ਫਰਵਰੀ, ੧੯੨੧ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੋਏ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਹਲੂਣ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੰਤ ਪੁੱਛਦ ਹੋਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਇਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ। ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹੀਦੀ ਫੰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਅਕਤੂਬਰ, ੧੯੨੨ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਮਹਾਨ ਬੁਲਾਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ, ਉਰਦੂ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਆਲਮ ਫਾਜ਼ਲ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬਾਪੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਹਾਨ ਫਿਲਾਸਫਰ ਭਾਈ ਧਰਮਾਨੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ. ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਇਸ ਪੰਥਕ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੇ। ਸੋ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਪੰਥ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਅਮਾਨਤ ਹਨ। ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪੰਥਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਮਨਿਹਾਦ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਿੱਖ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਅੰਗ ਵਿਸਾਹਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਲਾਹ ਕੇ ਜਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਕਾਇਮ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਸੰਸਥਾ 'ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਲਫ਼ਜ਼ ਕਟ ਕੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਖੋਲਣੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਬਦ ਦਿਆਨਤੀ ਹੈ ਬਲਕਿ

• ਇਹ ਕਲਗੀਪਰ ਪਿਤਾ ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਣ ਤਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਵੀਆਂ, ਪੰਡਿਤਾਂ ਅਤੇ ਡੱਟਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਚਨਾ ਹੈ।

ਸੋ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਅਤਿ ਘਟੀਆਂ ਦਰਜੇ ਦੀ 'ਗੁਰੂ-ਨਿੰਦਾ' ਹੈ। ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਪੰਥਕ ਮਰਦਾਦਾ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਰਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਕ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਆਪ ਜੀ ਵਲੋਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਹਨਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਦਾਸ,

**ਪ੍ਰਧਾਨ/ਸਕੱਤਰ**

ਸਮੁਹ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ (ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ)

**ਊਤਾਰਾ:** (ਗਿਆਤ ਅਤੇ ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ)

- ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ
- ਸਮੁਹ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕਾਇਮ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਛੁਟਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ ਨੇ ਐਸੀ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁਰਤਾਬ ਦੇਸੀ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਸੀ।

ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਮੁਤਾਬਕ ਮਿੱਥੀ ਗਈ ਸਿੱਖ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਹੈ,

ਜੇ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੱਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤਕ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਤੇ ਨਿਸਚਾ ਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਹ ਸਿੱਖ ਹੈ।

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਇਕ ਅਹਿਮ ਮੱਦ ਹੈ।

ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਧਰਮ ਪੋਥੀ ਨੰਬਰ ੧ ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲ ਨੂੰ ਅੰਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਜੇ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੱਖ ਸਾਹਿਬ ਤਕ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਤੇ ਨਿਸਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਹ ਸਿੱਖ ਹੈ।”

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੇ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਰਹਿਣੀ’ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਅੰਕਤ ਹੈ, “ਅਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਤੇ ਇਸਟ ਕੇਵਲ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ।”

ਸੋ ਇਸ ਮੱਦ ਦਾ ਇਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਲਾਵਾ ਵੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਨਿਤ ਨੇਮ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੰਜ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸੋਮਾ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਦਸਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹੈ।

ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਐਜੰਡੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿਚ ਵਰਣਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ “ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ” ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੰਤ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਆਸਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਸੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੱਲ ਹੈ।

ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਲੋਂ ਛਪੀ ਪੁਸਤਿਕਾ 'ਸਿੰਖ ਪਰਮ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਦੇ ਪੰਨਾ ੩ ਤੇ 'ਸਿੰਖ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ' ਤੇ ਲੜ੍ਹਤ 'ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ' ਕੱਟ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਖ ਸਾਹਿਬ ਤੁਕ) ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੰਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਕੀ ਇਹ ਸਰਾਸਰ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ?

ਫਿਲਡੇਮ ਅਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪਾਵਣ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੋਮੇ ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਚਾਰ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਆਤਿ ਘਟੀਆ ਸਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਉਹ ਰਚਨਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰ ਪੈਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ  
ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੀ ਵਿਚਾਰਘਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਥਾਵਾਂ  
ਉਤੇ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਐਨ ਉਲੱਟ ਖਿਆਲ ਸਾਡੇ ਬੈਠੀ  
ਹੈ। ..... ਕੱਟ ਵੱਡ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਤੇ ਗੁਰਮਤ  
ਕਸਵਟੀ ਨੂੰ ਲਾਉਣ ਪਿਛੋਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਿਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ  
ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਖਿੜ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ  
ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਰਿਚ ਮਤਭੇਦ ਮੌਜੂਦ  
ਹਨ। ..... ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਕੁ ਬਰਸਾਂ ਵਿੱਚ  
"ਬਚਿਤਰ ਨਾਟਕ" ਦੀ ਪੁਮਾਣੀਕਤਾ ਉਤੇ ਭੀ ਗੰਭੀਰ  
ਉਟੱਕਣ ਕੀਤੇ ਜੇ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਲਿਖਾਰੀ ਸੰਜਣ ਇਸ  
ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਜੋ ਅਕੱਟ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,  
ਉਹ ਠੀਕ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲੱਡ - ਇੱਹ ਬਤ ਵਖਰੀ ਹੈ, ਪਰ  
ਉਹਨਾਂ ਖਿਆਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਛੱਡ ਹੀ ਲਜ਼ੂਰ-ਅੰਦਰਾਜ  
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

(ਟ੍ਰੈਕਟ ਨੰ: ੧੦, 'ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ' ਵਲੋਂ ਨਿ਷ੇਤਾ  
ਪੰਨਾ ੨ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ)

"ਇਹ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕੇਵਲ ਕਾਮਹੋਸਟਾ ਉਤੇਜਤ ਕਰਣ  
ਅਤੇ ਕੋਕਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਂਗੂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਮਪ੍ਰਤੀ ਹਿੱਤ  
ਨਿਰੋਲ ਵਿਭਚਾਰਕ ਟੋਟਖਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਿਟਾਰੀਆਂ  
ਹਨ।"

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਸੰਥੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪੰਨਾ: ੧੩,  
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ: ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ)

ਇਤਨਾ ਲਿਖ ਕੇ ਹੁਣ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਵਲ ਮੁਹਦਿਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਖਾਦਰੀ ਆਤੇ ਹਿਕਾਵਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:

“ਫਿਰ ਹੀ ਇਹ ਗਲ ਨਿਸਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੀਠ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ (ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ) ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ (੧੯੩੮) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਭੁਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕਲੰਬ ਦੇ ਵਖ ਵਖ ਸੰਮਕਰਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ।”

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪੰਨਾ: ੮,  
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ: ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ)

ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਿਸਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਬਲਕਿ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਲੀ ਕਲੱਬੀਧਰ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਾਧਾਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕੁਦਰ ਦੇ ਹੌਦ ਢੰਡੇ ਤੇਤਦਿਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:

“ਸਿੰਟਾ : ਇਹ ਕਿ ‘ਚੌਬੀਸ ਅਵਭਾਰ’, ਚਰਿਤਰੇ ਪਾਖਿਆਨ, ਅਤੇ ‘ਬਚਿੜ੍ਹ-ਨਾਟਕ’ ਨਾਮਕ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਕਵੀਆਂ, ਭੰਟਾਂ, ਪੰਡਿਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮਾਨਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰੱਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਦਚਿਤ ਇਸੇ ਗਲ ਦਾ ਕਾਲਾਤਰ ਵਿਚ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਲਗਾ।” (ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪੰਨਾ: ੧੮, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ: ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ)

ਕੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰੱਥ ਕਲੱਬੀਧਰ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਹੇ ਮੁਤਾਬਕ ਕਿਸੇ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬੀਧਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਰਧਾ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਣਜਾਰੇ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹਨ?

ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਭਵਮ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਐਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ:

“ਸਚਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਜ ਅਲੋਕਾਂ ਸਿੰਘ ਘਰਾਣਿਆਂ ਰਿਚ ਸੋਦਰੂ ਸਮੇਂ ..... ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੇ ਰੱਛਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੁ ਜਾ ਰਹੀ। ..... ਅਲੋਕਾਂ ਸੁਡਵਾਨ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ..... ਉਹ ਛਟ ਇਸ ਭਗਉਤੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਾਲੀ ਪਉਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹੀ ਹੈ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਖਥਰੇ ਢੰਗ ਲਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਬਦ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਥ ਅੰਦਰ ਰੰਗ ਬਿਹੰਗੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਕਾਇਮ ਹੁੰਦੇ ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ।”

(ਸੁਹਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰਿਆਂ, ਪੰਨਾ ੧੫)

ਕੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਆਪਣੇ ‘ਅਵਤਰਿਤ’ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਲਈ ਲਿਖਿਅਤ ਹੋਵੇ ਕਿ “ਇਹ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕੇਵਲ ਕਾਮਚੋਸਟਾ ਉਤੇਜਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਮੜ੍ਹੀ ਵਾਂਗ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਮਪੁਰਤੀ ਹਿੱਤ ਗਿਰੋਲ ਵਿਕਚਾਰਕ ਟੋਟਕਿਆਂ ਲਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਿਟਾਰੀਆਂ ਹਨ।” ਆਪਣੇ ਇਸ ਕੁਰੂ ਨਿਵਾਦ ਦੇ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ’ ਬਾਰੇ ਇਹ ‘ਮਿਸ਼ਨਰੀ’ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਸੀਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਹਨ। ਖੁਦ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇਹੋ ਜਹੀਆਂ ਘਟੀਆਂ ਲਿਖਦਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਖੁਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਬੀਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਰਹਿਮ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਕ ਵਿਧਾ ਹਾਂ।”

ਸਿੰਘ ਰਹਿੰਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੇ ਮੁਡਾਬਕ ਬਾਣੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਣ ਦਾ ਹੱਕ ਕਿਸੇ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਤੇ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨਾ ਆਪ ਹੁਦਦਾ ਪਨ ਅਤੇ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੇਮਣੀ ਜਥਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ-ਪੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਇਕੱਠ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਚੌਡੇ ਛੋਟੇ ਸੂਲਚੇ ਹਰ ਵਾਰ ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਐਲਾਨ ਨਾਮੇ ਜਾਹੀ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਸੇ ਹੀਣੀ ਹਾਲਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਹੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪ ਹੀ ‘ਸਤਿਕਾਰਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ’ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਕਤ ਮਤੀਏ, ਵਿਸਈ, ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀਅਂ ਦੇ ਮੌਹੀ ਪ੍ਰ. ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ' ਨੂੰ 'ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ 'ਸ੍ਰੀ ਮੁੱਖ ਵਾਕ' ਦਸ ਕੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਉਲਟ ਪੁਸਤਕ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਦੋਣਦੇ ਲੇਖ' ਦੇ ਪੰਨਾ ੧੩੫ ਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ,

"ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪੰਜ ਬਾਣੀਆਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ: ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ, ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ (ਚੰਡੀ ਵਾਲੇ ਕਬਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਸਾਡੇ ਤੇਰ, ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਅਤੇ ਜ਼ਢਵਨਾਮਾ। ..... ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚਲੀ ਬੋਡੀ ਜਿਹੀ ਉਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਉਤਰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਬਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਚੀ ਉਟ ਪਟਾਂਗ ਪੇਰਾਣਿਕ ਬਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਤਰਜਮੇ ਆਇ, ..... (੧੫੭) ਇਸ ਅਤਿ ਖਤਰਨਾਕ ਤੇ ਮਾਚੂ ਸਮੰਸਿਆ ਦਾ ਹੌਲ, ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਬੁਰੇ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿਚ ਹੈ: ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਉੱਤੇ ਪਰਖੀਆਂ ਜਾ ਕੇ, ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾ ਮੌਲਣ ਲਾਲ ਕੀ ਬੁਝਦਾ ਹੈ?

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ, ਪ੍ਰ. ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ੧੩੧)"

ਇਥੇ ਇਹ ਜਿਕਰ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਨਕਾਰੀ ਹੋਈ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਨਿਤਨੇਮ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਕੀ ਹੋ ਕੇਂਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਸਿੰਘ ਚਹਿਰਤ ਮਰਦਾਦਾ ਦੇ 'ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਰਹਿਣੀ' ਸਿਫਲੇਖ ਹੇਠ ਅੰਕਤ ਸੰਖਲਪ "ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਤੇ ਇਸਟ ਕੇਵਲ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮੌਲਣਾ।" ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਇਸ ਮਾਤ ਲੋਕ ਦੇ ਵਸੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ 'ਪਰਮ ਹੇਠ ਗੁਰਦੇਵ ਪਲਾਏ' ਦੇ ਗੁਰਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਲਸ ਤੋਂ ਦੇਵਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਡਾਬਕ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਰਗੁਣ ਸਹੂਪ ਹੈ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕਤੀ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦਾ ਗੁਰਾਨੀ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਰੋਗਰਾਮ ਮੁਡਾਬਕ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਇਸ

ਪਾਵਨ ਸੰਸਾਰ ਫੇਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਆਮ ਇਨਸਾਲੀ ਧਰਾਤਲ ਤੇ ਹੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੋਚਦੇ ਅਤੇ ਪੁਚਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਤਾਂ ਜਿਹਡਾ ਕੰਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿਚ ਅਕੰਡ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਨੇਮ ਵਿਚ ਸੇ ਦਰ੍ਹ ਰਹਿਰਾਸ ਵਿਚ “ਬੋਨਤੀ ਚੌਪਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ (ਗਮਣੀ ਕਰੇ ਹਾਥ ਦੇ ਰੱਣਾ ਤੇ ਲੈ ਕੇ .....” ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਉਕਤ ਐਜੰਡੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ “ਬੋਨਤੀ ਚੌਪਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦” ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਛਿਰ ਇਸ ਵਿਚੋਂ “ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦” ਕਟ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪੁਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੁਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਪਸ਼ਠ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ “ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦” ਲਕੜ ਹਟਾ ਕੇ ਗੁਟਕੇ ਛਾਪਣ ਅਤੇ ਢੰਡਣ ਦੇ ਦੇਸੀ ਵੀ ਹਨ।

‘ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ਬੋਨਤੀ ਚੌਪਈ’ ਵਿਚ “ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦” ਸਥਦ ਇਕ ਐਲਾਨ ਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਨਾਜ ਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਜਿਹੋਧੀ “ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦” ਸਥਦ ਹਟਾ ਕੇ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿਚ ਅੰਕੜ ਸੰਕਲਪ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਸਟ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਮੰਨਣ” ਨੂੰ ਹੀ ਸਦੀਕੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ।

ਇਸ ਮਖਸਦ ਲਈ ਕਈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਪ੍ਰਿਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਥਦ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪੁਸਤਿਕਾ “ਰਹਿਰਾਸ ਤੇ ਸੇਹਿਲਾ ਸਟੀਕ” ਦੇ ਪੰਨਾ ੫/੭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਢੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸਹੀਦੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਬੋਨਤੀ ਚੌਪਈ ਰਹਿਰਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਮਿਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਤਾਂ ਇਹ ਖੇਜ ਭਰਪੂਰ ਕਿਤਾਬਚੇ ਛਪਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਪੰਥ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕੀ ਇਹ ਦਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ “ਪਾ: ੧੦ ਬੋਨਤੀ ਚੌਪਈ” ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਤੇ ਬੰਦ-ਬੰਦ ਕਟਵਾਉਣ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਉਤਰਵਾਉਣ, ਕੀਮਾ-ਖੀਮਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੀਅੰਤ ਸਹੀਦਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਦੇ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲਾਈਪਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਨੂੰ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਜਿਹਤਾਂ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਲਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਥਾਰੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਚਿਹ੍ਨਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੋਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਗੱਲ ਸਪੈਸਟ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਘਰੋਲੇ ਦਾ ਨਿਕੋਲ ਮਕਸਦ ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੋਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵਾਂਗਿਆਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਬਿਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਸਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਕਾਇਮ ਰੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸੈਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਹਾਂਦਾ ਵਿਚ ਇਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਚੋਂ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ਲਫ਼ਜ਼ ਕੱਟ ਦੇਣੇ ਉਸੇ ਬਦਾਇਆਨੀ ਦੀ ਲੜੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਪਰਮ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਪਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਕੱਤਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਉਹਨਾਂ ਪਾਵਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਏਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਚਾਹੀਨਾਂ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਸਿੱਖ ਦੇ ਨਿਤਨੋਮ ਦਾ ਹਿਸਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮ ਪੈਖੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀਆਂ ਪਾਵਨ ਜੀਵਨ ਸਾਖੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਦੀਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਖੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸਿੱਖ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਤਤਪ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਛਾਪੀਆਂ ਪਰਮ ਪੈਖੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਖੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ:

ਬੇਤੀ ਹਰੀ ਭਰੀ ਕਰਨੀ (ਪੋਥੀ ੨/੧੨)

ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ (ਪੋਥੀ ੨/੧੩)

ਮੁਲਕ ਭਾਗੋ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੇ (ਪੋਥੀ ੨/੨੦)

ਮੱਕਾ ਮਦੀਨਾ (ਪੋਥੀ ੨/੨੬)

ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ (ਪੋਥੀ ੨/੨੮)

ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ (ਪੋਥੀ ੩/੨੦)

ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ਦਾ ਬਾਬਾ ਮੁੰਦਾ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਵਾਣੀ (ਪੋਥੀ ੯/੧੪)

ਬੇਦਾਵਾ - ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ (ਪੋਥੀ ੯/੧੯੯) ... ਆਦਿ ਆਦਿ ਆਦਿ

ਸਾਖੀ ਦਾ ਲਫ਼ਜ਼ੀ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਖਸੀ, ਗਵਾਹੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਖਸੀਅਤ ਥਾਰੇ ਇਹ ਮੁੰਦਲਾ ਸੀਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਸੁਦਾ ਐਜੰਡੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹਨਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਝੇ ਚੰਗਾ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਛਦਰ ਭਰੀ ਬੋਲਦਿਥੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

“ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ ਬਾਂਕਾ ਜੇਤਾ, ਹੋਬ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ ਸੁਹਾਏ ਹੋ। ਚਲੋ ਸਿੰਖੇ ਚਲ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਏ ਹੋ॥” ਵਰਗੀਆਂ ਲੋਕ ਲਹਿਰਾਂ ਬਾਲ ਕੀਤਾਂ ਦੇ ਗੁਪ ਵਿਚ ਹਰ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਨਾਲ ਗਵੁੰਚ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪਤਾ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਵੀਚਾਲਧਾਰਾ, ਕਿਹੜੇ ਆਸੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਘੋੜਾ ਨੀਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਲਾ ਸੀ। (ਜੀਵਨ ਦਰਸਨ ਦਸਤੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਪੰਨਾ ੨) ਇਹ ਗੁਨਹੇ ਥੇ-ਲੱਗਤ ਹੈ।

ਮੁਗਲ ਸਾਮਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੰਖ ਪਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਿੰਖ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੰਖ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਤਸਲੀਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਨ, ਸੀ, ਈ, ਅਚ, ਟੀ, ਸੀ, ਨੇ ਡੈਅ ਕੀਤੇ ਸਿਲੋਬਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਭਸੋਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦਾ ਜਿਕਰ ਹੀ ਨਾ ਕਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਰ ਛਰ ਦੇਣਾ ਇਕ ਹੁੰਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਸਿੰਖ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਉਕਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਗਾਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਰ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਕੌਮ ਮੁਗਲ, ਰਿਪੁਵਾਦੀ ਸੇਚ ਅਤੇ ਅਰ, ਐਸ, ਐਸ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਦਾ ਬੀਤਾ ਹੁਣ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਜੇਹੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਕਰੈ ਨਿਤ ਅਲਰਥੰ ਸਮਰਥੰ ਨ ਏਤੀ॥  
 ਕਰੈ ਪਾਪ ਤੇਤੇ ਪਰਾਲਥਧ ਜੇਤੀ॥ਪਦ॥  
 ਨਾਣੈ ਨਿੱਤ ਮੰਡੰ ਉਠੈ ਏਕ ਏਕੰ॥  
 ਕਰੈ ਨਿੱਤ ਅਲਰਥੰ ਅਨੇਕੰ ਅਨੇਕੀ॥ਪਦ॥  
 ਅਨਥਹ ਛਾਡ ਅਨਰਥ ਬਤਾਵਤਾ॥  
 ਧਰਮ ਕਰਮ ਚਿਤ ਏਕ ਨ ਲਿਆਵਤਾ॥  
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਦ੍ਰਿਆ ਝੁਲਾਵਤਾ॥  
 ਜਹਾਂ ਭਹਾਂ ਆਰਿਸਟ ਬਤਾਵਤਾ॥੮੪॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੮੨੧)

ਨਾਸਤਿਕ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਕੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਵਨਾ ਹੀ ਗੁਨਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਸਤਿਕ ਪ੍ਰਣੇ ਦਾ ਸੁਚਕ ਉਸਦਾ ਕੁਝ ‘ਕਰਨਾ’ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ‘ਨਾ-ਕਰਨਾ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਲਈ ‘ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ‘ਅਕਰਮ’ ਜਿਸੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਰਾ ਸਾਇਰ ਜੋਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

'ਨਾ ਕਰਦਾ' ਗੁਨਾਹੋਂ ਕੀ ਹਸਤਤ ਕੀ ਭੀ ਮਿਲੇ ਦਾਦ।

ਧਾ ਬੰਬ ਅਗਾਰ 'ਕਰਦਾ' ਗੁਨਾਹੋਂ ਕੀ ਸਜਾ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਭਸੋਡੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰਬਾਣੀ , ਅਰਦਾਸ, ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਨਰੀ ਹੁਣ ਕੋਮ ਦਾ ਅਵੇਸਲਾ ਪਨ, ਪੰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਅਕਰਮਣਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨਾਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਹਿਮ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੈਡਰ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਪੈਠ ਪੰਥਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਕਰਵਾ ਕੇ ਹੁਣ ਖੁਲ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੋਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਭਸੋਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਫਤਹ।

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ,

ਹੁਕਮਨਾਮਾ

ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਪੰਜ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ (ਪੰਜ ਖੰਡ) ਭਸੋਡ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੋਰਸ ਨਾਮੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਫਾਪ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਤੇ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੁਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰਦਾਸੇ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਹਿਯਾਦਾ ਵਿਚ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਬੂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੀਬੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸਹਿਬਾਨ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਵਣ ਨਾ: ਸਾ: ੮੫੯

ਮੈਹਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ

ਸਾਵਣ ਬਿ: ੧੯੮੫

ਅਗਸਤ ਸੰ. ਦੀ: ੧੯੮੮

ਖਵਾਰ ਹੋਏ ਸਭ ਮਿਲੇਂਗੇ ਦੇ ਪੰਥਕ ਸੰਕਲਪ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਤਰ ਸਾਲ ਬਾਬਾ ਬਾਬੂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਭਸੋਡੀਆ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਧਿਮਾ ਧਾਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਕੇਤੂਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਅੱਜ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਬਾਬੂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੰਦ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੁਢ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਾ ਬਾਚੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਜਾਚੀ ਹੋਇਆ:

“ਸ੍ਰੀ ਰਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਾ।

ਦਫਤਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

ਮਿਤੀ ੦੫-੦੨-੨੨

ਨ ਤਪਥਦ

ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਚੌਪਈ (ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੇ ਰੱਣਾ) ਭੀ ਹਨ, ਜੋ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਦੇ ਕੌਮ ਰੂਪ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੇਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਜਗਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਸਾਮ੍ਰਾਜਿਕ ਪੰਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਜਮਾਤ ਸੇ, ਗੁ. ਪ੍ਰਥਮ ਕਮੇਟੀ, ਸਿੰਘ ਜਗਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਿਦਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਫੇਸਲੇ ਤੋਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਨੇ ਇਕ ‘ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਵਾਈ’ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖਕੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਿੰਤੁ ਕਰਕੇ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਭਾਚੀ ਸੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਮ੍ਰਾਜਿਕ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਹਜ਼ਰ ਹੋਕੇ ਇਸ ਕੀਤੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸ਼ਿਤ ਵਜੋਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ। ਸਿੰਘ ਸੰਗਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਨਾ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲਾਂ, ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਆਦਿ ਸਮਾਰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ। ਸਿੰਘ ਸੰਗਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਸਥਤੀ ਨਾਲ ਅਮਲ ਕਰਨ।

(ਸਹੀ)

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦਾਨੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਰਮ ਨਾਮੇ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਕ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਸਰਾਂ ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਖਾ ਅਤੇ ਇਸਟ ਡਾਗ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ,

“ਗਿਆਨੀ ਡਾਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਵਦਾਨ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ..... ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅਕੱਟ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ-ਪੁਮਾਣ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਸਿੰਘ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ਡਰ-ਨਾਮ ਮਾਲਾ, ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤੁ, ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਤ, ਚੰਡੀਸ ਆਵਤਾਰ, ਸ੍ਰੀਜਾ ਚਰਿਤਾਂ (ਚਰਿਤੇ ਪਾਖਜਾਲ), ਚੰਡੁ ਸਾਟਕ (ਖਲਕਿਧਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਥਾ) ਗੁਰੂ ਗੋਧਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ..... ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਜੇਗੀ ਜੀਕੇ ਸੁਗ ਚਾਰ ਤਿਹਾਂਹੀ, ਮਿਤਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ, ਸੰਖਣ ਕੀ ਧੁਨ, ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਚ ਮੌਹਿ ਆਦਿਕ ਬਾਰੇ ਦੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਮ-ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਪਾਹਿਜ਼ੀ ਪਉੜੀ ‘ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਰੋੜੀ ਸਿਮਰ ਕੇ) ਅਤੇ ਚੰਪਈ ਹਮਰੀ ਬਹੇ ਹਾਥ ਦੇ ਹੱਡਾ ਛਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਮ-ਗੁਰੂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ।”

(ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਬਾਰੇ, ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕ੍ਰਾਲਸ, ਪੰਨਾ ੧੩)

ਇਹ ਲਿਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਰਖਦਾ ਹੈ? ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਾਬ ਨਾ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋਏ ਡਾਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਾਂ ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਰੰਸਾ ਤ੍ਰਿਤਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਤਲਖਾਹ ਲਵਾ ਲਈ ਪਰ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਇਸ ਕੁਫਰ ਦੇ ਸੇਤੂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਨਿਸਾਰ ਹੈ।

ਸੋਮਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਪ੍ਰੇਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਹੀਦ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਧਰਮ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਨਿਸਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਪਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿਹੀਣ ਅਤੇ ਹੁੰਜਤ ਨਾਲ ਲੈਸ ਐਸਾ ਕੈਲੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਸਤ ਅਤੇ ਮਨ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਉਕਰੀਆਂ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਨਾਸਤਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਹੁੰਡ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ

ਦੀ ਘਾਟ ਉਸਨੂੰ ਆਸਰਧਕ ਅਤੇ ਲਾਸਤਿਕ ਛਣਾ ਦਿੰਦੇਗੀ। ਹੁਕੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਗੁਰਬਾਣੀ, ਗੁਰਸਾਖੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਓਹਾਸ ਪੁੱਤੀ ਆਮ ਸਿਖ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਜਿਹੜੀ ਘੋੜ੍ਹਥਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਨੌਰੀ ਵੀ ਨਾ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕੀ ਅੱਜ ਉਹ ਸ੍ਰੇਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੇਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਧਰਮ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਸਹੀਏ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਿਲੇਬਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਲੇਬਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘਾਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਤੇ ਹੀ ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅੱਜ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੇਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਇਹ ਮੇਲ ਖਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਥਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰ ਕੇਂਹ, ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕਰ ਕੇ ਹਾਸੇ ਹੀਣੀ ਹਾਲਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਛੁਪੇ ਲਿਟਰੇਚਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਮੁਤਾਬਕ ਇਧਰੋਂ ਉਧਰੋਂ ਚੁਕ ਕੇ ਅਤੇ ਕਟ ਵਹ ਕਰ ਕੇ ਕਿਤਾਬਚੀਆਂ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ 'ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਪੁਸਤਕ' ਦੀ ਸੰਗਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਧਦੇ ਵੱਧਦੇ ਹੁਣ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਵੀ ਕੱਟ ਰੱਵ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਖੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਲੀਕ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਾਮ ਗਲਤ ਹੈ। ਆਦਿ ਆਦਿ। ਜੇ ਇਹ ਹਾਲਤ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੰਦ ਗੋਭੀ ਦੇ ਪੱਤੇ ਲਾਹ ਲਾਹ ਕੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਂਥ ਮਲਣ ਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ।

ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸਾ, ਇਸਟ ਅਤੇ ਗੁਚੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਏਗੀ।

- ਕੀ ਆਪ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕਿ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ ਵਖਰੀ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਲਕਿ ਸ੍ਰੇਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਤ, ਪ੍ਰਸਾਰਤ ਪੰਚਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਹੀ ਆਪ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋਗੇ।
- ਕੀ ਭਸੇਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਾ ਲਾਹੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਸਤਿਤ ਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?

- ਕੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ 'ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ਬੇਨਡੀ ਚੈਪਈ', 'ਖਾਲ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ', 'ਪਾਇ' ਗਹੇ ਜਥੁ ਤੇ ਤੁਮਰੇ.....' ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੌਮੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਤ ਨੂੰ ਆਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਪਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਆਪਣੇ ਗੁਟਕੇ ਸ੍ਰੇਮਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਛਾਪੇ ਗੁਟਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਨ ਬਿੰਨ ਛਾਪੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਛਾਪਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਛਾਪੇ ਗੁਟਕਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਰਚਨ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਪਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ 'ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਵਰ ਮੇਰੇ ਇਹੋ', 'ਹੈ ਰਵਿ ਹੈ ਸਮਿ ਹੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਿ' 'ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡਗ', 'ਮੈਂ ਨ ਗਲੋਸੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਲਚ੍ਚੀ', 'ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ', 'ਤਿਲਕ ਜੰਝੂ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾਂਕ' ਨੂੰ ਆਪ ਬਾਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?
- ਬੇਥੇ ਨਾਲਕੀ, ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ, ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ, ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ, ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਆਦਿ ਮਮਤਾ ਦੀਆਂ ਮੁਰਤਾਂ ਸੁਚਕ ਨਾਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ, ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦੂਰ ਨਾਵਾਂ ਤੇ ਪੰਥ ਨੇ ਕਈ ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਆਪ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੁੰਹ ਮੌਖਿਕ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਪਰਹੋਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹਨਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਗੁਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਸ੍ਰੇਮਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਤ 'ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ' ਅਤੇ 'ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ' ਵਿਚ ਅੰਕਰ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵਰਣਤ, ਸ੍ਰੇਮਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਤ ਅਤੇ ਸਿਖ ਮਨ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਉਕਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬੇਦਾਵਾ ਢਾਢਨ, ਦਸਮ

ਪਾਤਸਾਹ ਵਲੋਂ ਬਿਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬੇਨਤੀ ਚੋਪਈ ਉਚਾਰਨ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੋਗਾ ਮਿੰਧ ਸੰਬਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਅਗੋਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਦਰੀ ਬੰਦ ਕਰਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੱਧ ਉਸਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?

- ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਬਾਲ ਚੋਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੁਤੇ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਰਾਜ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਅਗੇ ਤੋਂ ਆਪ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿਖਿਆ, ਗੁਰ ਸਖੀਆਂ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸਰਧਾ ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿਪਣੀ ਤੋਂ ਗੁਰੈਜ ਕਰਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁਕੀ ਅਵਗਿਆ ਲਈ ਆਪ ਪੰਥ ਪਾਸੋਂ ਪਿਆ ਯਾਚਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?
- ਕੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਛਪੀ ਭਾਈ ਰਣਪੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨ੍ਹ ਪੰਜੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਆਪ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਲਈ 'ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ' ਵਿਚੋਂ 'ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ' ਕਟਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਿਆਏ ਲਈ ਪੰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਰਤ ਪ੍ਰਾਸ਼ੰਸਿਤ ਕਰਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ?
- ਬਾਣੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਹੈ ਸੇ ਇਸਦੇ ਉਲੱਟ 'ਇਹ ਬਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਣੀ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ' ਚਰਗੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਵੇਗੇ?

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਅਣਗਿਣਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਕਮੀਆਂ

ਮੰਗਰਾਂ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਜੀ ਹਨ। ਪਰ ਅਜੇ ਤਕ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਸੂਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਚਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਵਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਡੇ, ਨਿਰਣੇ, ਮਰਜ਼ਾਦਾ ਗੁਰੂ-ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਲੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਇਚਾ ਵਰਤੁਲ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਰਹੋਸ਼ਾਦ ਦੇ ਸੰਬਲਪ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤਕ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਾਇਮ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਇਹਨਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਜਾਣਣ ਲਈ ਟੂਕ ਮਾਤਰ ਹਵਾਲੇ ਹੀ ਕਾਢੀ ਹਨ:

ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਨਿਰਾਵਰੀ

“ਪੰਥ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਉਤੀ ਦੀ ਥਾਵੇਂ ‘ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਿਮਰ ਕੇ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਐਥੈਂ ਦੇਵੀ ਦਾ ਬੁਲੇਖਾ ਧੈਂਦਾ ਹੈ।’” ('ਸਿੱਖ ਰਹੁਰੀਤ' ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੮.)

“ਅਰਦਾਸ ਵਿਚ ‘ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਉਤੀ ‘ਦੀ ਥਾਵੇਂ ‘ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ’ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਬਦਮ ਚੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।’” ('ਸਿੱਖ ਰਹੁਰੀਤ' ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੫)

ਨਿਤਨੋਮ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਪਾ: ੧੦ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਦੀ ਨਿਰਾਵਰੀ

“ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੌਪਈ-ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੇ ਰੱਡਾ-ਸਵੇਰੇ ਸਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸੇ ਉਪਰੰਤ ਨੇਮ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।.....ਅਤੇ ਜੇ ਚੌਪਈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾ: ੧੦ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬੜੀ ਚਾਲਾਕੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।” ('ਸਿੱਖ ਰਹੁਰੀਤ' ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੬)

ਸਚਿਖੰਡ ਸੀ ਹਿਤਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਚਿਖੇ ਢੁੱਧ ਨਾਲ ਧੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝੁ ਭਰੀ ਕੋਣੀ ਗੁੱਜਤ

“ਜਿਆਦਾਤਰ ਇਤਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਗਰੰਥੀ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਥਾਨ ਭਾਵ ਥੱਤੇ ਢੁੱਧ ਨਾਲ ਧੋਂਦੇ ਹਨ, ..... ਇਹ ਮਰਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ, ਜੇ ਥੋਰ ਮਨਮਤ ਹੈ। ਜੇ ਧੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਡਰ-ਮੱਖੀ, ਕੀਤੇ - ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਫਰਨੈਲ ਨਾਲ ਧੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ('ਸਿੱਖ ਰਹੁਰੀਤ' ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੬)

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਖ਼ਤਿਸ਼ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਪੰਗਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਡ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ

“ਈਮਨਦਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦਾਂਚੇ ਵਿਚ ਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ/ਸਰਕਤਰ ਬਣਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਇਹ ਮਾਨਸ ਰਾਤੇ-ਰਾਤ ਵਿਦਵਾਨ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਈਕ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਰ ਸਿੱਖ ਅਸੁਲਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹੀਂ ਤੇਲ ਦੇਣਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਥੋੜੀ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਮਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਰੀ ਉਠ ਕੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਲੰਗਰ ਦੇ ਵਾਚੇ ਦਾ ਸੰਗਲਾ ਨਾ ਖੁੱਲੇ, ਬੈਠ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਸੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।” (‘ਸਿੱਖ ਰਹੂਰੀਤ’ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੨)

ਬਿਰਦ ਥਾਣੇ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖਣ ਦੇ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਂਦੇ ਹਨ

ਜਿਥੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਭਾਈ ਜੀਕੇ ਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਦੇ ਕੋਲੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਪਾਸੋਂ ਪਹਿਰਾ ਦਿਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਰਾਗੀ-ਚਾਡੀ ਚਸਕੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।” (‘ਸਿੱਖ ਰਹੂਰੀਤ’ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੨੯)

ਚਾਲੀ ਮੁਕਤਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਛੋਡਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਾਕਾਏ ਦੀ ਤੋਹੀਨ

“ਹਰ ਸਾਲ ਮਹਾਨ ਸੁਰਬੀਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਜਾਨਾਂ ਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੱਖ ਪਾਸੋਂ ਬੇਦਾਵਾ ਲਿਖਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੇ ਬੇਦਾਵਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਢਾਤਿਆ ਗਿਆ। ..... (‘ਸਿੱਖ ਰਹੂਰੀਤ’ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੨੨)

ਸਮੁੱਚੀ ਇਸਤੀ ਜਾਤੀ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ

“ਛੁਭ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸੰਤ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਪਾਸੋਂ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹੱਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਵਾਚੇ ਲਈ ਭੇਡਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।” (‘ਸਿੱਖ ਰਹੂਰੀਤ’ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ: ਪੰਨਾ ੨੯)

ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਵਨ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ  
ਨਿਰਾਦਰੀ

“ਸੰਚਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜ ਅਨੇਕਾਂ ਸਿੰਖ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿਚ  
ਸੈਦਰੁ ਸਮੇਂ ..... ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੇ ਚੌਥੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ।  
..... ਅਨੇਕਾਂ ਸੁਭਵਾਨ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ  
ਹੈ..... ਉਹ ਛਟ ਇਸ ਭਗਉਤੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਾਲੀ ਪਉਤੀ  
ਤੋਂ ਬਾਰੀ ਹੋ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਖਰੇ ਦੰਗ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਤੇ  
ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਥਦ ਤਿਆਰ ਕਰ  
ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਥ ਅੰਦਰ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ  
ਕਾਇਮ ਹੁੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।” (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰਿਆਣ, ਪੰਨਾ ੧੫,  
ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ)

ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਕੀ ਹੈ?

“ਸੰਚਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਤਨੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਨੌਜ਼ਾਨ ਅਤੇ  
ਵਿਦਵਾਨ ਸੱਜਣ ਉਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਤਨੀਆਂ ਵੀ ਸਿੰਖ ਧਰਮ  
ਸਬੰਧੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਤਹਿ ਵਿਚ ਗਿ.  
ਭਾਗ ਸਿੰਖ ਜੀ ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਹੀ ਲਿਜ਼ੀ ਘਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਦੇਣ  
ਹੈ। ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਖ ਜੀ, ਗਿ. ਕੇਵਲ ਸਿੰਖ ਜੀ,  
ਪ੍ਰੈਫੈਸਰ ਮਨਜ਼ੀਡ ਸਿੰਖ ਜੀ, ਗਿ. ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਖ ਜੀ ਜਾਚਕ ਅਤੇ  
ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਆਖੂ ਅੰਜ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ  
ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ,  
ਸਪੇਕਸਮੈਨ, ਪੈਰਾ ੩)

ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਖ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ:

ਜੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਖ ਢਿਰਹੈ॥  
ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤਿਨਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗਿਰਿ ਹੈ॥  
ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸ ਨ ਸੁਰਪੁਰ ਬਾਸਾ॥  
ਸਭ ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ॥

(ਬਚਿੰਡ੍ਹ ਨਾਟਕ ੨੧)

ਸੇ ਇਸ ਸੰਖੇਪ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਹਿਮ ਮਸਲਾ  
ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਵਾਟਾਈਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਿਲੇਖਾਸ ਦੇ ਨਾਮ ਥੱਲੇ  
'ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ' ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੰਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੰਧੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ



# ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈਰਾਨ

ਜਲੰਧਰ, 5 ਸੁਨ-ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰੂਆਚਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲ ਸਾਰੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਹੋਲ ਕਿਆਉਣ ਲਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਖਿਆ ਬੈਰਡ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣੇ ਤਾਂਤ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਕਾਲੇ ਹੁਣ ਤੱਥ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਾ ਤੋਂ ਸਿਹੇਥਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਕਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਲੋਚਨਾਰਮਿਕ ਤੋਂ ਇਤਹਾਜਿਆ ਟਿਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੌਂਝੀ ਆਮ ਰਾਏ ਕਾਣੁਣੀਂ ਤੋਂ ਰੀਡੀਰ ਵਿਚਾਰ-ਕਾਣੁਣੀਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਾਰੀ ਬੈਰਡ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਗੁਰੂਆਚਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਲੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਖਿਆ ਬੈਰਡ ਦਾ ਵਾਕਾਇਦਾ ਗਲਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਵੀਆਂ ਸਿੱਖ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ, ਗੁਰਖਾਦ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਛਾਇਰੋਕਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਗੁਰਖਾਦ ਸਿੱਖ ਨੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੀਂਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਇਸ ਬੈਰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਬੈਰਡ ਗੁਰੀਹਾਰਾਜਿਤੀ ਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸਰਹੀਵਿਕੇਟ ਕਰੀਗਾ ਜਾਣੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਤੋਂ ਬੈਰਡ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਾ ਨੂੰ ਪਹਿਜਾਂ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਤੇ ਹੁਣ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਗਿਆ ਜਾਣ ਕਾਹਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਖੇਥਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਵਾਠਿਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੁਰੂਆਚਾਰ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸਿੱਖ ਇਹੋ ਦੀ ਪਹਿਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਬਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕਾਰਨੁੰਦੀਦਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੀਦੀ ਫੇਡ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਾਲਜ ਬਾਣੀਏਦਾ ਕਿਆ ਸੀ। ਸ. ਪ੍ਰ. ਕੀਗਾ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਜਾਣੀ ਧਰਮ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਵਰਗੀ ਉੱਚ ਕੌਂਝੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ੋਪਕ ਵਹੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਪਿਆਲ ਹੈ ਕਿ 70ਕਿਲੋਂ ਦੇ ਦਰਾਏ ਵਿਚ ਇਕ ਨਕਾਰ ਗੁਰਾਨ ਉਲਿਲਾ ਤੋਂ ਉਸ ਤੋਂ 'ਗਹੀਲ' ਪਾਵਲ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਬਣਾਵੇ ਆਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਰਿਹਾਂ ਰਿਹਾਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਿਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਲਾ ਕਿਸੇ ਤੁਪ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਸੁਆਹਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸਿੱਖ ਮਹਿਸੂਸਾ ਅਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਨ ਦਾ ਹੀ ਜਤੜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਹੀ ਮੇਖਿਆ ਉਪਰ ਉਹ ਦਸਦੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਨ ਤੱਥ ਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਰਹੇ। ਮਿਲੀ ਸਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸ. ਫਾਲਾ ਸਿੱਖ ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਸੀਨ 1976 ਵਿਚ 'ਦਸਤ ਗੁਰੂ ਨਿਦਾਨੇ' ਨਾਮੀ ਕਿਤਾਬ ਫਾਪਕਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਪੈਥ ਦੇ ਮੂਲ ਆਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਂਦੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੀਗਿਦ ਸਿੱਖ ਰਚਿਤ 'ਸੋਨਚੀ ਰੋਪਦੀ' ਨੂੰ ਕੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਸਿੱਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਭਰਕਾਲੀ ਸਿੱਖ ਸਾਹਿਬ ਸਾਥੁ ਸਿੱਖ ਕੀਤਾ ਨੇ ਗੁਰਮਤਾਨਾ ਜਾਣੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਸਮੁਹ ਸਿੱਖ ਪੈਥ ਦੀ ਗੁਰੂਵਿਦਾ ਸਮਾਰ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰੂਆਚਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਮੇਟੀ,

ਸਿੰਖ ਜਗਤ ਦੇ ਇੰਡੀਆਸਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੈਖ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੰਘ ਬਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਮੌਕਾਵਾਲਾ ਨੇ ਇਕ 'ਦਸ਼ਮ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਵਟੇ' ਪੁਸ਼ਤ ਲਿਖ ਕੇ ਬਿਆਕਤੀਵਾਤ ਬਿਨ੍ਹ ਕਰਕੇ ਸਿੰਖ ਪੈਖ ਦੇ ਯੂਨਿਅਨਾਂ ਅਤੁਲਾਂ ਤੇ ਭਾਗੀ ਸੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਪੇਰ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ... ਤੱਕ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਥਤ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਹਾਚੜ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਵੀਂ ਪੇਰ ਪਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਡਾਡਾਪ ਵਾਲੀ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸਿੰਖ ਸੰਗਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜ ਨਾ ਲਵਾਉਣ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨਾਂ, ਕੁਰਪੁਰਖਾਂ ਆਦਿ ਸਮਾਜਾਮਾਂ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਸੁਭਤ ਬਿਚ ਵੀ ਬੇਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣਾ।" ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਬਿਚ ਮੁਆਫੀ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬਲਾਤੀ ਕਰਕਾ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਲਿਆਂਕ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦੱਡ ਵਟਣ ਬਾਅਦ ਮੁਲ ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥੇਜ ਦੀ ਜਸਕੀਵਾਤੀ ਆਂਦੇ ਰਿੰਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿੰਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਦਸ਼ਮ ਗ੍ਰੰਥ ਥਾਏ ਸੋਧੋਪ ਸਾਂਕਾਚੀ ਨਾਮੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਗਿਆਨੀ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਨ ਮੰਨੇ / ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਜੀ ਇਹੀ ਸਿੰਘ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸ਼ਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਚ ਜੀ ਕੁਝ ਸੀਓਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੀਅਂ ਬਾਣੀਆਂ ਬਾਹੁਤ ਬੇਵੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਅਗਦਾਸ ਦੀ ਪਹਿਜੀ ਪਹਿਜੀ 'ਪ੍ਰਿਯਮ ਕਰੀਤੀ ਸਿਮਲ ਕੈ' ਅਤੇ ਚੋਪਈ 'ਹੁਰੀ ਕੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰੰਗਾ' ਬਾਂਧੇ ਜੀ ਇਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸ਼ਮ ਕੁਝ ਕਿਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਈ ਸਿੰਖ ਬਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਕਿਰਟਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਦਾਸ ਨੇ ਲਿਤਰੇਮ ਦੀ ਬਟਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇ ਗਲੜ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਸਿਥੀ ਦਾ ਮੁਲ ਆਧਾਰ ਹੀ ਕੀ ਰਹਿ ਰਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਬਿਦਵਾਨ ਹਿੱਤੀ ਸੁਆਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੋਲਣ ਤਾਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿਲੇਬਸ ਸਿੰਖ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਦੀ ਦਿਜਾਲੜ ਦੇਂਦੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਕਿਰਪਾਕ ਸਿੰਘ ਬਾਹੁਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਿਯਮ ਕੈ ਦੇ ਸੀਪਲ ਕਲਾਂ 'ਤੇ ਦੰਸਿਆ' ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ ਸਿੰਖ ਲਿਏਖਿਆ ਬੋਲਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧੀ ਬਿਧਾਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਸਾਈ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੱਗਿਆਂਦ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਨਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਜਿਹਾ ਸਿਲੇਬਸ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪਤ੍ਰਾਵਿਆ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਬੋਲਣ ਵੱਲ ਸਾਡੀ ਹੋਣ ਤੇ ਬੋਲਣ ਸੁਆਦ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ ਕਰਜ਼ੀਹੀ ਆਧਾਰ ਉਪਰ ਸੰਕਾਲੀਆਂ ਦੇਂਦੇਗੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸਦਾ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉਪਰ ਰਿੰਧੇ ਬਖ਼ਵੇਂ ਹਨ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਂਕੇ ਲਿਵਿੰਗ ਕਾਰਿੱਅਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰੀ ਸੀਓ ਬਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਾਅਦ ਹੀ ਹੋਣੀ ਵੈਸਲਾ ਲਵਾਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਲੇਬਸ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤਥਾਂਗੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਲੇਬਸ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦੇਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਥਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਹੀ ਕਾਲਜ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਸ਼ਕਲਾਂ।

ਮਿਤੀ 6/6/2002

ਪੰਜਾਬ ਸਾਹਿਬ  
ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਸੀਂਡ

# ਕਿਸ ਥਾਂ ਪੁਚਾਵੇਗਾ ਬਣ੍ਹੁਗਰ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਨਵਾਂ ਕਦਮ?

ਤਿੰਧ ਪਠਮ ਦੇ ਯਾਤਰੀਕਾ ਆਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਜਿਸੇਕਾਰ ਮਨੌਭਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਲਿਪਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹ ਤੋਂ ਬੱਛੀ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਥਾਂਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਡਲੋਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਬੱਛੀ ਹੋ ਕੇ ਜੀ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ 'ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਾਲਣੀਮੇਟ' ਦਾ ਰਾਵਜ਼ ਹੈਪਟੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਏਤੀ ਸਰਬ-ਊਂਚ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਧ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਭ ਧਾਰਾਵਿਤ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਮਸਲੇ ਨਿਪਟਾ ਸਕਣ ਦੀ ਇਕੱਕੀ ਹੋਵਣਾਰ ਮੈਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ। ਇੱਕੀ ਦੇ ਤਿੰਧ ਕ੍ਰਿਤ ਖਾਪਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੋਣ ਇਸੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਂਚ ਦੇ ਤਿੰਧ ਲਈ ਕ੍ਰਿਤੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਿਰਾ ਮੈਨਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕਈ ਥਾਂਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਪਾਤਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਢੇਰ ਉੱਤੇ ਉਂਚ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨਾਜਿਨਿ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਦ ਫ੍ਰੈਂਕਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਨ੍ਹੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਲੰਬਗੜਾਵੀ ਦਾ ਮੁਖਤਾਰਨਾਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਕਿੱਚੀ ਹੀ ਹੈਥੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਰਤੀਤੇ ਕਾਰਨ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਬਖੇਤੇ ਉੱਠਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਜਾਪਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠ ਰਹੇ ਬਖੇਤਿਆਂ ਕਿੱਚੀ ਕੀ ਆਪਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਜਾਂ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹਟਦੇ ਰਹੀਂ।

ਹੁਣ ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ, ਮਸਲ ਕਿੱਚੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸ. ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਧ ਬਣ੍ਹੁਗਰ, ਕੌਂਝ ਅੰਜ ਜਲੰਧਰ ਇੰਡ ਨਵਾਂ ਕਦਮ ਉੱਕਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਬਾਰ ਦਿਵ ਕੱਢੇ ਕਿਵਾਦ ਦਾ ਮੁੰਦ ਬਣ ਜਾਂਦੇਗਾ। ਤੇ ਇਹ ਕਦਮ ਹੈ ਮਿਸ਼ਨਵੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਲੜੀ ਕਿਚੁ ਪਲੇਅ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੂ ਘਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਕਥਾ-ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਜਾਂ ਕਾਲੀ ਕਿਸਾਵ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਸਤਾ ਬਣਾਵਾ। ਸ੍ਰੀਮਟੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਕਲਾਵੀਚ ਥਾਂਤੇ ਆਪਣਾਵੀ ਕਿੱਚੀ ਕਿਸਾਵ ਦੀ ਹੀ ਹਨ।

ਮਿਸ਼ਨਵੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਮੁੰਦ ਨਲਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਂਕੇ ਤੋਂ ਬੰਡਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਅੰਕਾਰੋਚ-ਕਲਾਤ ਮਹੀਤਾ ਕੰਲੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਲਾਉਣ ਦੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਮੇਂਕੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਰੀਰੀ ਬੋਲ ਕਿੱਚੀ ਨਲਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਿੱਚੀ ਪਹਿਲੇ 'ਲਹੀਰ' ਤਿੰਧ ਮਿਸ਼ਨਵੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਾਵਾਪਲਾ 1927 ਕਿੱਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪਾਹਿਲੇ ਮੁਖੀ ਪੰਜਾਬੀ, ਕਿਚੀ, ਉਤਰੂ ਦੇ ਕਾਲਜੀ ਦੇ ਆਕਾਮ-ਕਾਲਜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਮਹਾਨ ਫਿਲਾਸਫਰ ਕਾਲੀ ਪਕਾਹੀਤੇ ਤਿੰਧ ਅਤੇ ਬਾਖਟਵ ਤੁਲਕ ਨਿਧ ਬਲਕਾਈਆਂ ਸਥਾਨੀਆਂਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਲਜ ਨਾਲ ਸੁੜੀਆਂ ਫੜੀਆਂ। ਤਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਾਲੇ ਮਿਸ਼ਨਵੀ ਕਾਲਜ ਹੀ ਉਸ ਸ਼ਹੀਦ ਤਿੰਧ ਮਿਸ਼ਨਵੀ ਕਾਲਜ ਕਰਨੀ ਹਨ ਤੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵੰਸ਼ ਹੀ ਉਸ ਪਾਵੇ ਹੋ ਜਾਣ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸੈਮਲੀ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਕੀ ਦਰਜਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੇ, ਦੇਂਦੀ ਰਹੇ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣ ਲਵੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖ ਅਤੇ ਸੈਮਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਛਰਵ ਕਿਨ੍ਹੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾ ਹੈ। ਸੈਮਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰਤ ਰਹਿਤ ਮਹਿਸ਼ਾਦਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਉਹ ਹੈ “ਜੇ ਇਸ਼ਨਰੀ ਜੀ ਪੁਰਖ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਦੱਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਗੋਕਿੰਦ ਸਿੱਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਭੰਕਾ), ਕੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦਸ਼ਮੇਲ ਜੀ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉੱਤੇ ਲਿਖਦਾ ਗੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪਰਮ ਨੂੰ ਤਹੀ ਮੰਨਦਾ”। ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕਾਲੇ ‘ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ’ ਕਾਲੀ ਗੱਲ ਕੱਣੇ ਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਖ ਉਹ ਹੈ ਜੇ “ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਵਲ ਬਡੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਸਿੱਖ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ‘ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ’ ਸਹਿਜ-ਸੁਝਾਅ ਤਰੀਕੀ ਵੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ‘ਦਸ ਮਨੀਂ’ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਕਿੰਦ ਸਿੱਖ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ (ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਸੁਹਿਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਰਤ ਦਸ ਮਨੀਂ ਬਾਰੇ ਸੰਪੇਖ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪੰਨਾ-13) ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ “ਇਹ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕੇਵਲ ਕਾਮ ਦੇਸਟਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾਂਗੁ ਨਹਿੰਦਾ ਰਹੀ ਕਾਮ ਪੁਰਤੀ ਹਿਤ ਨਿਰੈਕ ਵਿਵਰਾਤਕ ਟੈਕਨਿਕਾਂ ਨਾਲ ਫੁਰੀਆਂ ਪਿਣਾਵੀਆਂ ਹਨ।” ਤੇ ਰਚਨਾ ਕਿਸ ਦੀ ਰਚੀ ਮੰਨ ਕਰੋ ਹਤ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਕਾਲੇ ? ਉਹਨਾਂ ਦਾ (ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਸ਼ਟਕ, ਸਫ਼ਰ 8) ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤੇ ਫੁਰੀ ਸਾਹਿਬ (ਮਨੀਂ ਸਿੱਖ ਜੀ) ਨੇ ਸੰਪਾਦਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ “ਗੁਰੀਨੀ (1838) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਕਾਈ ਮਨੀਂ ਸਿੱਖ ਜੀ ਦੇ ਮਨੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਫਾਈ ਸੁਪੀਰਿਊਂਸਿੱਖ ਆਦਿ ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਾਜੀ ਨੂੰ ਰਸਾ ਕੇ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਤੁਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ-ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਸਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ।” ਜੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਸੰਭ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ? “ਕਾਮ ਦੇਸਟਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾਂਗੁ ਨਹਿੰਦਾ ਰਹੀਆਂ ਕਾਮ ਪੁਰਤੀ ਹਿਤ ਨਿਰੈਕ ਵਿਵਰਾਤਕ ਟੈਕਨਿਕਾਂ ਨਾਲ ਫੁਰੀਆਂ ਪਿਣਾਵੀਆਂ ਕਹਿ ਦੇ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਾਈ ਮਨੀਂ ਸਿੱਖ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹਰ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੱਖ ਦੇ ਫਾਈ ਸੁਪੀਰਿਊਂਸਿੱਖ ਤੇ “ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਤੁਚੀ ਅਨੁਸਾਰ” ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਏ, ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਨਾਨਿਕ ਫਾਈ ਮਨੀਂ ਸਿੱਖ, ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੱਖ ਤੇ ਫਾਈ ਸੁਪੀਰਿਊਂਸਿੱਖ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਚੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ।

ਪਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੰਦੀ ਜਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਕਿੰਦ ਸਿੱਖ ਜੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੇਂਦੇ ਹਨ ਕਹਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਪੁਸ਼ਟਕ ਦੇ ਸਫ਼ਰ 18 ‘ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੌਂਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਚੋਥੀਸਾ ਅਕਤੂਬਰ”, ਚਰਿਤਰੇ ਪਾਖਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ‘ਚਚਿਤ ਨਾਟਕ’ ਨਾਮਕ ਫਿਰੀਆਂ ਕਵੀਆਂ, ਭੈਟਾ, ਪੰਡਿਤਾਂ ਆਹਿ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸ ਵੱਡੇ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਤੀਂ ਗੁਰੂ ਗੋਕਿੰਦ ਸਿੱਖ ਜੀ ਬਾਹੋਂ ਇਹ ਹੋਈ ਉਸ ਕੀ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੁਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ

“ਆਪਣੀਆਂ ਹਾਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਪ ਵਿੰਚ ਪੜਾਵਿਤ” ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਿੰਗ ਵਿੰਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਦੋਵੀਂ ਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹੋ ਨਹੀਂ, ਸਿੰਘ ਮਿਲਾਵੀ ਕਾਲਜ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰੋਟੋ ਕੀ ਬਦਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਨਾ ਕਰਦੇ ਤੇ ਕਹਿਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿੰਚੋਂ ਪ੍ਰਿੰਗ ਭਰੀਗੀ ਦੇ ਕਾਨ ਕੌਂਝ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ‘ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ 10 ਬੰਨਤੀ ਦੇਪਈ’ (ਹਮਰੀ ਕਹੇ ਚਾਹ ਦੇ ਛੱਡਾ) ਵਿੰਚੋਂ ‘ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ 10’ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਣ ਉਂਤੇ ਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਫਰੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੰਚੋਂ ਰਾਤ੍ਰੀ ਵੇਖਿਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਐਥੀ ਘੜੀ ਬੇਦਾਵਾ ਦੇ ਜਾਣ ਬਾਂਧੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੰਘਤੀ ਸੇਚ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਕਹਿਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਕਾ ਕਿਸੇ ਹੋ ਬੇਦਾਵਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਕਿਆ ਕਿਆ ਹੈ?” ਜੇ ਇਹ ਸੰਚ ਮੰਨ ਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚਾਲੀ ਮੁਕਾਬਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ ?

ਤੇ ਆਖਿਆਂ ਵੱਲ, ਬੁੰਨਾਰ ਸਾਹਿਬ ਬਰਗੀ ਸਿੰਘ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤ ਬਾਰੇ ਕੇ ਸੰਗਤ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਸੇ ਕੁਝ ਮਿਲਾਵੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਾਲੇ ਕਹਿਦੇ ਹੈਂ, ਉਹ ਕੀ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਮਾਝਾ ਨਹੀਂ ਉਚੇਤਾ। ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਫਿਲਾਨਲਾਹੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦਾਂਥੇ ਵਿੰਚ ਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ/ਸਾਂਕੰਠਰ ਬਣਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਇਹ ਮਾਨਸ ਰਾਹੀਂ-ਰਾਤ ਵਿਦਾਵਾਲ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਫਿਲਾਨਲਾਹੁਰ ਬਣ ਕੇਂਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਹੀਕ ਅੰਗੇ ਖੜੇ ਕੁਝੇ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਅਗੂਆਂ ਦੀ ਜਾਨੀ ਤੇਜ਼ ਦੇਣਾ ਹੁਕੂਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੜੀ ਬੁੰਨਾਰ ਸੰਗਤ ਇਸੀ ਦੀਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲੁਟਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਰਮਾਰ ਹੀਏ ਹੀਏ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਸੰਗਤ ਦੇ ਕਾਨੋਂ ਦਾ ਸੰਗਲਾ ਨਾ ਪੁੱਲੇ, ਪੈਠ ਕੇ ਜਾ ਕੁਝ ਮਸ਼ੁਕਲ ਸੁਣਨਾ ਪੇਂਦਾ ਹੈ।” (‘ਸਿੰਘ ਰੁਗੀਡ’, ਸਾਲਮਿਤ ਮਿਲਾਵੀ ਕਾਲਜ, ਸਾਡਾ 7)

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਈਮਾਨਦਾਰ ਬੇਦਾ ਰੂਪਦ੍ਰਾਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿੰਚ ਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਣ ਕੁਝੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੰਨਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਈਮਾਨਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਗਤ ਦੀ ਏਣੀ ਵੁੱਖੀ ਸਮਾਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਮਾਰ ਹੀ ਕੀ ਕੀ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਇਸ ਕਤ ਕੇ ਬੈਠੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੰਚ ਰੋਟੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਗਤ ਬਾਰੇ ‘ਕਾਤ’ ਸਾਥ ਕਾਰਵਾਨਾ ਕੀ ਸੁਚੰਜੀ ਤੇ ਸੁਲਾਕੀ ਹੀਣੀ ਸਾਹਦਾਵਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਲਾਡਜ ਤੋਂ ਪਾਣੂਆਂ ਲਈ ਰਾਹਿਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪਾਣੂਆਂ ਦਾ ਥੰਗਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ ਹਨ? ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੇਦਾ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਯਾਹਾ-ਯਾਚਕ ਕੇ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਾਹਿਦ ‘ਰਾਤ੍ਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੱਪਣੇ, ਥੋੜੇ ਜਾਣ ਛੁੱਪੈਂ’ ਵੰਗ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਦੀ ਈਤੀਆਂ ਕੱਢੀ ਹੀ ਨਿਵਲਣਗੇ।

ਤਦ ਇਹ ਕੀ ਜਿਹੇ ਕੇ ਇਹ ਨਕਾਰ ਕਦਮ ਸੁੱਕਣ ਜਾ ਕਰੇ ਹਨ ਉਮਲੀ ਲਕਮੇਟੀ ਕਾਨੋਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੁਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬੁੰਨਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ? ਇਹ ਨਕਾਰ ਕਦਮ ਦੀ ਕੁਪਾਲ ਜਾਲ ਜਿੱਖੀ ਦਾ ਵਾਹਿਦਾ ਤੋਂ ਕੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਡਨਿਆਰੇ ਕਾਨੋਂ ਛੇਰੇ ਤੋਂ ਕਾਹਿਆ ਹੋਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀਣੀ ਹੀਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਣ ਪੁੱਜੀ ਬੁੰਨਾਰੀ ਸੰਚ ਨੂੰ ਕੀਵੀ ਕਲ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਧੰਨਵਾਦ ਸਾਹਿਤ  
ਨਵੀਂ ਜਮਾਨਾ

ੴ ਗੁਰ ਪੈਖ ਦੀ ਸੀਤ ਪੰਜਾਬ ਸੀਵਿੰਡਹੂਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਇਹ ਤੇਜ਼ ਵਰਤਿ॥ ੳ  
**ਪੰਥ ਅਕਾਲੀ ਤਰਨਾ ਦਲ ਹਰੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਚਲਦਾ ਵਹੀਰ**

ਫੋਨ ਨੰਬਰ : 01882-74227  
**ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹਰੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਰਵੀ**  
 ਪਿੱਤ ਨੰਬਰ : ੩੪੦੮੮੮੮੯੬੭੮੮  
 ਫਿਲਮ ਪ੍ਰਕਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਸ਼ਨ (ਪੰਜਾਬ)

Phone : 01882-74227  
**Gurdwara Harian Belan, Patshahi Satvi**  
 V.P.O. Bajror,  
 Distt. Hoshiarpur.

ਨੰ. 1275

ਮਿਤੀ : 8-6-2002

ਅੰਜ ਮਿਤੀ 8-6-2002 ਨੂੰ ਸਮੁਹ ਲਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਦਾਨੂੰ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇਤਾ ਲੁਧਿਆਂ ਵੇਲਾਂ ਪਾ : ੨ੰਵੀਂ ਵਿਥੇ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਸਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬਾਬਤ ਅੰਜ ਦੇ ਅਖੇਤੀ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਵੇਲੇਂ ਕਿਟੀ ਮਿਸੀ ਸਾਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਲੇਤਾ ਤੇ ਬੇਅਭਾਸ ਵਾਟ ਵਿਵਾਦ ਛੇਤੀਆਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬੈਕਟ ਲਈ ਸਮੁਹ ਲਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਦੇਲ੍ਹੀ ਵੇਲੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਖ ਬੁਲਾਰੇ ਸਮੁਹ ਲਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਦਲ ਵਾਲੇਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਲੇਤੇ ਵਾਟ-ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਗੈਰੀਤਤਾ ਲਾਲ ਸੌਚ ਵੀਚਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁਹ ਲਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰੀਆਂ ਬੁਦਾ ਦਲ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ੁਭ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਵੀ ਬਾਣੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਹੈ ਕੇ ਜਫਰਾਮਾ ਤੱਕ ਅੰਖਰ ਅੰਖਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਬਾਣੀ ਹੈ। ਅਮੀ ਅਖੇਤੀ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਦੇਣਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੇ ਬੇਲੇਤਾ ਵਾਟ ਵਿਵਾਦ ਪੰਥ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੇਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਅਤੇ ਸਮੁਹ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਵਾਲੇਂ ਕੋਈ ਨਿਰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖੇਤੀ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦਸਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਾਰੇ ਟਿਪਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਸਮੁਹ ਲਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਲੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੇਦਾਤੀ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਲੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਬੇਲੇਤੇ ਵਾਟ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਥ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਫੁੱਟ ਨਾ ਪਵੇ।

ਗੁਰੂ ਪੈਖ ਦਾ ਦਾਸ  
 ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

# ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੋੜਾ

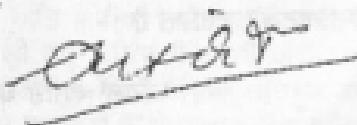
## AKHAND KIRTANI JATHA

Gurdwara Shaheed Ganj, Rly B-Block, AMRITSAR, Phone : (0183) 546320  
Regd. No. 710/7

Ref. No. : 40  
AKJ

Date: 11/06/2002

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਸੇਵਾ (ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ) ਪੰਥ 'ਚ ਇਹੋ ਵਿਵਾਦ ਬਾਬੇ ਬੇਥਾਂ ਤੋਥੇ ਤੇ ਸਪੇਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਪਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਤੀ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਉਤਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਮੇਲਕਾਂਧਾ ਹੈ। ਸਿਖ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਵਿਚ ਉਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਥੋਂ ਕਿ ਚੇਪਈ ਪਾ: ੧੦, ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਹੀਂ, ਅਤਿਥਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਛਗਿਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਉਚਾਰਨ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੋਂ ਮੁਲਕਰ ਹਨ। ਸਿਖ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਸੰਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪੰਥ 'ਚ ਇਹੋ ਜਿਹੋ ਵਿਵਾਦ ਪੈਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਝੇਜ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਬਾਜ਼ ਨਾ ਆਇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਸੁਹਿਰਦਤ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਲੈ ਕੇ ਸਥਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਸੇਵਾ ਜਥੇਦਾਰ ਕੁਪਾਲ ਸਿਖ ਬਾਂਸੂਗਰ ਪੁਧਾਰ ਸੇ. ਗੁ. ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਰਿਸੇਰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਠ ਰਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੇ. ਗੁ. ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਰਮੌਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਸਫ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਉਭਰ ਰਹੀਆਂ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਤਰੇਤ ਮਰੋਤ ਅਤੇ ਮੁਲਕਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬੋਲਣਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋਤ ਹੈ।



(BALDEV SINGH)

Deputy Chief

Akhand Kirtani Jatha (International)

H.Q. Shaheed Ganj,

"B" Block, AMRITSAR.

-: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :-

ਸਮੂਹ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਜੱਬੇਬੰਦੀਆਂ (ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ)  
(ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੌਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ)  
ਫੋਨ : 271875, 271937, 223495